



**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlg
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Quo in loco arrestatio fieri vel non fieri possit. Caput 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

De Iure Sistendi.
Quo in loco arrestatio fieri, vel non fieri possit. Cap. 6.

ARGUMENTA.

- Debitor an in loco sacro arrestari possit. nume. 1.
Debitor an in monasteriis hospitalibus, domibus Canonorum intra ambitum ecclesie existentibus, & in Palatio Episcopi arrestari possit. num. 2.
Debitor in sua vel aliena domo existens, an recte arrestetur, & qua sit ratio. num. 3. & 8.
An in molendino, apotheca, taberna, seu naui. numero 4. & 5.
Existens in porticu, ostio, vel schalis, extra domum, an possit arrestari. num. 6.
Debitor an in portu eius civitatis in qua arrestari non posset, eadem immunitate gaudeat. num. 7.
Ad publicum officium assumendus an tam ex sua quam ex aliena domo extrahi queat. num. 9.
Scholaris vel alius debitor, utrum in scholis publicis alicuius Academiae, rite arrestetur. num. 10.

NUNC verò videndum est quo in loco arrestatio eiusmodi fieri possit. Sanè in primis debitor quantumcunque suspectus de fuga, capi in templo non potest. Oldrad. consil. 54. Panor. ad cap. inter alia, de immunitate ecclesie. Hyppol. ad l. vnic. num. 111. C. de rapt. virg. Anfrer. decis. cap. Thol. 422. Boerius decis. 215. num. 6. Ripa ad c. 1. num. 88. de iudic. Didac. Couuar. lib. 2. variar. solut. c. 20. nume. 14. Rodericus ad l. 2. tit. de los gouiernos. lib. 3. fori. q. 4. num. 1. à qua opinione, sine ratione recedit Iason ad l. vinum. num. 3. ff. si cert. pet.

pet. confutanturque eius argumenta rectè à
 Comesio, ad §. superest. Instit. de act. Ideoque
 nec arrestari illic debitorem posse arbitror:
 quia hæc immunitas à Deo Opt. Max. data &
 inuenta est; quæ nullis Principum cōstitutio-
 nibus, nullis ciuitatum statutis, nullis legisla-
 tionibus conuelli, aut eleuari potest. c. ecclesia
 S. Mariæ. de constit. Anfrer. d. decis. 422. Ioan.
 de turre cremata. ad c. sacrilegium 17. q. 4. In-
 iuria quippe fit Deo, & sanctis, quando in ec-
 clesia Dei & sanctorum quid huiusmodi per-
 petratur. c. frater. ca. miror. ibidem. Nam quā-
 uis iuxta communem sententiam interpretū
 iuris, verbalis citatio, in tēplo fieri possit, Bar.
 ad l. pleriq; Alex. & alij ad l. 2. ff. de in ius voc.
 idem etiam Bar. ad l. præsentī. C. de his qui ad
 eccle. confu. In reali tamen citatione, ac de-
 rectione, cuiusmodi est arrestatio, hoc minimè
 permittitur. Panor. ad d. c. inter alia. Robert.
 Maranta in tract. de ord. iudiciar. part. 6. c. in-
 cip. Proposui mus. nu. 129. etiam si ecclesia illa
 nondum esset consecrata. cap. ecclesiæ. de im-
 munit. eccle. Porcius ad §. sacræ. Inst. de rer. di-
 uis. Rebuffus ad ord. reg. tom. 2. tit. de immu-
 nit. eccles. art. 1. glo. 1. nu. 10. Quod verò pra-
 cticus Papiensis in sua praxi, in foro inquisit.
 glo. 1. vers. ex his. hanc immunitatem multū
 denigret, cum suo more faciat, cōsiderandum
 non est, quia nullo bono iure nititur: Imo
 quod amplius est, existimant plerique ex eo
 hanc immunitatem etiam extendi, vt si non
 ex proposito, sed velocitate fugæ eo peruene-
 rit de-

De Jure Siftendi.

rit debitor, ab insequentib. militibus detineri non possit. Bald. ad d. l. plerique nulla que esse potest principij & loci ex quo fugit ratio, quando principij & finis, hoc est, loci ad quem fugit, diuersa causa existit. Alex. ad d. l. plerique. Baldus ad l. si quis non dicam rapere. C. de episc. & cler. col. 5. Sed quoniam plerique putant debitorem immunitate ecclesiæ non gaudere; vide quod tertio ab sequenti capite, resolutiue sum dicturus. Pro quibus facit, illud quod notat D. Præses Nicolai Euerardi in loco à seruo ad monachum, his verbis. Imo plus voluit singulariter Albericus in d. rubric. C. de iis qui ad ecclesi. confu. quod in locis, in quibus potest quis pro debito capi vel arrestari ex statuto vel consuetudine, debitores confuentes ad ecclesiam, etiam si sint liberi homines, ex quo sunt conditionati vt serui, non debent gaudere immunitate ecclesiæ sed possunt inde extrahi, quod tene menti. Hactenus ille. Et in simili notat Rodericus Zuarrez in d. declaration. l. 2. for. ll. libro 3. titulo de los gouernos. capi. incipi. Quinto quaritur; vbi dicit multos tenere, quod si statutum habet quod debitor possit compelli ad seruiendum pro debito, tunc ecclesiæ immunitas ei non prodest: quia non videtur concessa esse immunitas, cum præiudicio istius, qui est quasi dominus. argum. eius quod de seruo dicitur in d. capi. inter alia. & quia iustum est ne alter priuetur iure suo, quod competit sibi contra illius personam. Sed dicit tamen quod

quod hoc dictum non vidit obtentum in practica, sed bene contrarium illius.

Eadem est ratio monasteriorum. Alexand. 2
confi. 145. incip. Viso themate. lib. 7. eodemq;
iure gaudent hospitalia, Archidi. ad cap. diffi-
niunt 14. q. 4. Bal. ad l. si quis ad declinandam.
16. col. C. de epis. & cler. Roderic. d. loco, c. in-
cipien. Quinto queritur. & si Barbatio cre-
dimus. consil. 33. col. 2. libro 4. etiam domus
canonicorum intra ambitum ecclesie existe-
tes, immunes sunt. & idem Didacus d. libro 2.
& d. cap. 20. num. 5. putat similiter palatium
Episcopi hanc habere immunitatem. c. consti-
tuimus. 17. q. 4. & hoc in praxi receptum esse
ait. Quato minus sisti posset debitor qui cor-
pori sacerdotis, per plateam sacrosanctum
corpus Domini nostri Iesu Christi, deferentis
adharet, a quo ne ob nefandum quidem cri-
men abstrahi posset. Arch. d. loco. Card. ad cle.
1. §. Institutione. de reliq. & vener. sanct. Ol-
drad. confi. 54. Nam si Adonias filius Davidis
timens Salomonem regem, fugiensque in ta-
bernaculum Domini, & tenes cornu tantum
altaris fuit immunis, ut est 3. Reg. c. 1. & si ve-
teres, eos qui ad Imperatorum statuas confuge-
runt, immunitate donauerunt, ut tit. C. de his
qui ad stat. confug. quanto magis immunitas
concedenda est illi, qui ad Pastorem, deferentem
tam preciosum thesaurum, cibum angelorum,
Dominum celi & terre, Iudicem & vindicem
omnium, liberatoremq; nostrum confugit, cum
certe non sit minus tribuendum Pastori, in cuius
manu

manu esse dignatur Dominus, quàm secularium, & subinde etiam impiorum Principum statuis, aut eiusmodi altari, in quo olim Deus colebatur, & ad quod Adonias confugiens saluatus fuit. Id quod catholicis scribo, non iis qui primam fidem irritam fecerunt, ab ecclesia catholica defecerunt, & hanc deferendi ad agrotos sacrosancti corporis consuetudinem rident, à sanctissimis patribus, & vbiq; ab antiquis temporibus testatam. Et quamvis Didacus d.c. 20. lib. 2. variar. resol. nume. 6 de hac decis. dubitet, ideo qđ immunitas istiusmodi, nullibi Eucharistiæ extra ipsas ecclesias data reperitur, ratio tamē quæ prædictos Doctores permouit, videtur mihi esse verissima, & efficacissima, quam etiam sequuntur, & amplectuntur Ludou. Gomefius ad §. penales. num. 50. Instit. de act. Roman. sing. 335. Cotta in dict. rationes idoneas. Abb. inc. sanè. de celeb. miss.

- 3 Parem ferè immunitatem habet domus cuiusque; nam vt in domo propria aut aliena, contradicente domino capi debitor non potest. l. nemo ex domo. ff. de reg. iur. & si captus fuerit, statim relaxari debet. Roman. & Iason ad d. l. plerique. ita & vsus & identitas rationis probat, sisti & arrastari eum ibi non posse. Lex enim illa, quæ immunitatem adibus concedit, & domum tutissimum cuiusque refugium appellauit, quia fauorabilis est, facile ampliari & extendi potest. Romanus d. loco. Ideoque & in minimo vilissimoque
tugu-

tuguriolo, & in stabulo iuncto domui, & in horto ad quem ex domo aditus est, & in molendino, quantumuis debitum magnum sit, locum habet. Bal. ad authen. ei qui. C. de bon. auth. iudic. possid. & ad l. 1. §. 1. ff. naut. caup. stab. l. hoc iure. §. stabula. ff. quib. modis pign. tac. contrah. l. fi. & ibi Bal. ff. de seru. vrb. prad. & Iason latè ad d. l. pleriq; Ripa ad l. quominus. nu. 2 §. ff. de flum. vbi ita dicit. Et hac ratione infertur quod molédinum dicitur prædium rusticum, & nō vrbānum, quia in reditu est. d. l. vrbana. & firmat Bald. in d. l. certi iuris. & probatur in l. cum de lanionis. §. inde consultis. ff. de fund. instr. Quod credo verum, nisi quantum ad molendinarium ibi habitantem; & ideo ipse non poterit capi pro ciuili debito, in molendino; quia quantum ad eum, molendinum dicitur etiam inuētum ad habitandum. haftenus ille. Maior posset esse difficultas de apothecis aut tabernis, & hoc latè discutit Castrens. conf. 221. inci. Viso puncto. lib. 1. vbi dicit, quod si statutum sit quod quis non potest capi in aliqua domo, non habet locum in illis qui capiuntur in apothecis, vel tabernis; quia appellatione domus, continentur solum illa, quæ sunt apta, & deputata ad habitandum principaliter vel secundariò, nō autem illa, quæ deputata sunt ad alium vsum: vt taberna, apotheca, seu meritoriū, aut stationes, vel theatrum ac balneum. l. lex cornelia. §. domum. circa fin. ff. de iniur. Vnde de iure cōmuni, licet de domo propria quis in-

I uitus

uitus pro debito extrahi non possit. d. l. plerique: tamen de theatro vel balneo proprio vel conducto, etiam si non præstet aditum, nec in cōspectu appareat, potest re ipsa citari vel extrahi. gl. & Bart. in l. sed etiam. ff. de in ius voc. Eodemque modo de statione, apotheca seu taberna, maximè si ad ipsos pateret accessus, siue aliqua fractura. l. satis. d. tit. quia talia non ad refugium, siue ad tutelam sunt inuēta, vel deputata, sed ad quæstum faciendum. Et licet similitudinem habeant cum domo in hoc, quia constant plerumque ex fundamento tecto & parietibus, non tamen possunt dici domus: & statutum aut consuetudo non debet extendi ad ea, quæ nō sunt domus, liceat participet cū domo, participatione illa, qua quælibet species participat cū suo genere. Sed postea limitando prædicta, hoc pacto idem Castrensis loquitur, Prædicta puto clarè procedere, si dicta taberna penitus esset separata ab habitatione domus, ita quod supra eam nō erat habitatio, sicut videmus in multis tabernis malè regulatis. l. eo iure. §. stabula. ff. in quib. caus. pig. vel hypoth. tac. cōtrah. Si verò dicta taberna erat subtus habitationem, tunc aut ad habitationem non erat accessus per tabernā, sed aliunde ex publico, & tunc idem, quia censetur separata; quod patet, quia vnus potest possidere partē superiorem & alius inferiorem. l. si duo. §. item videamus. ff. vti possidet. Si autem ad habitationem nō erat accessus nisi per tabernam, tunc reputatur pars inferior,

ferior, & superior vna & eadem, vt ibi not. & l. arbor. §. de vestibulo. ff. commun. diuid. & sic maius videtur dubium, tamen ego idē puto, quia tunc pars inferior trahetur potius ad superiorem, quàm econtrà, cum superior non possit possideri per alium, quàm per eum qui possidet inferiore, nisi in casu qui habetur in d. §. planè. & sic quando pars inferior est deputata ad tabernam, pro taberna habebitur, licet pars superior sit deputata ad habitandum: quæ non nihil ad se inferiorem, quæ est capacior, potissimum si ad perpetuam tabernam, &c. Hæc ille.

Quinimò etiam ad naues, quæ prædio urbano æquiparantur, teste Bald. ad l. certi iuris. col. 2. C. locat. argum. l. 1. §. si quis de nauì. ff. de vi & vi arm. hoc omnes trahunt, ad d. l. plerique. Alberic. ad l. penult. §. si. per illum text. ff. de his qui deie. vel effu. quamuis absque iusta ratione, vt mihi quidem videtur, solus dissentiat Romanus ad l. 1. §. domini. ff. ad S. C. Sylla. quem imperiti iudices sæpe sequuntur. Quod tamen ita intelligendum existimo, nisi debitor tanquam viator in nauì, exiltat: quia vt vsus & experientia quotidiana docet, quando quis est in hospitio publico tanquam viator, nisi priuilegium aliquod singulare ciuitatis repugnet, ibi capi, & multò magis arrestari potest, præterquam si ad annum, longumque aliquod tempus habitandi quodā modo causa, cubiculum ibi conduxisset. l. 1. §. habitare. l. penult. §. in factum. ff. naut. caup. stabul. l. as.

d. loco, quo casu non vt aduena arrestari, sed tanquam is qui quodammodo domicilium ibi habet, ordinario iudicio, quando nullus fugæ merus accedit, conueniri debet. Nihilominus de arrestatiōe eorum qui in naui sunt, vide ea quæ inferius proximo capite subiiciā.

- 6 Eum quoque qui in porticu domus hæret, non esse immunem crediderunt nostri; non quidem indistinctè, quod tamē ex verbis Bar. Bal. & Angel. ad d. l. plerique videri posset: sed ita demum si porticus ædibus non adhæreat, Zasius ad l. cætera. §. hoc senatus. & ibi Iason nu. 6. in verb. Quia est separata. ff. de leg. j. Castrensis ad l. quod conclaue. ff. de damn. infect. quemadmodum & de apotheca, & de aliis dici solet: quia connexorum eadem est ratio, separatoriū verò diuersa. c. super eo. de paræciis. Sic & quādo debitor est in ostio extra clausuram domus prehendi potest teste Bart. ad l. 1. §. si ab hostib. ff. de cloac. quia quod fit in ostio intra clausuram domus, hoc dicitur fieri in domo, non quod extra fit. Idem Bart. ad l. 1. §. de inspiciendo. ff. de ventr. inspici. glo. in l. fina. §. final. ff. de seruitu. vrba. præd. & probat Ange. in d. l. plerique. cum seq. in fi. his verbis. Quid autem erit si in limine ostij stat? dicas idem, si sit extra clausurā, casus est melior qui sit de iure. Instit. quib. mod. patr. pos. §. si ab hostibus. Et hoc sequitur Signorolus de Homodeis consil. 16. inci. Statuto ciuitatis Papiæ, dum ita loquitur. Et quæritur an repertus in limine portæ domus, possit capi, nec ne?

nec ne? & primò videtur quod non. per l. cætera. & quod ibi notat. per Doctor. ff. de leg. 1. In oppositum videtur, quod iste non prohibetur capi, vigore supradictæ legis municipalis. Nam propriè in domo dicitur esse, quod cõprehenditur intra parietes domus; quæadmodum in ciuitate id quod comprehenditur intra parietes ciuitatis. casus est in l. cum ancillis. in fi. C. de incest. nup. & pro hoc optimè facit l. olimpio. §. 1. ff. de seru. vrb. præd. & ibi adducit adhuc alia argumenta, quæ vide. Et memini anno 1570. mense Augusto, Louanij fuisse quæstionem de eo, in quæ satellites volebant manum iniicere, & qui fugiens versus domum, cecidit ante vestibulum ostij, & mafferat iacēs inter domum & canalem, qui erat ante domum in platea publica, & sub tectorio, quod solet ante ædes mercatorum propèdere: existimabat. n. ille qui illic à satellitibus detinebatur, & inde ad carcerem deducebatur, se perinde atque si in domo fuisset, ibi tutū fuisse, maximè quod parietes & muros domus, capite suo attingebat. Sed errabat & contra eum, iuxta prædictas decisiones iudicatum fuit. Contra quod tamen facit doctrina Bal. ad rubr. ff. solut. matri. versic. Et ideo si statutum. vbi dicit quod is qui est in ostio, partim est in domo, partim extra domum, vt no. de pœnit. dist. 2. c. dum sanctam. & quod sufficit tangere partem. vt l. vulgaris. ff. de furt. & facit. ff. de cloa. l. 1. §. cloacæ appellatione. Nā si hoc est verum, quod sufficit tãgere partem,

ergo sufficiebat in prædicto casu tãgere capite ostium, vel murum, siue parietem. Sed ad hæc responderi potest, quod d. l. vulgaris, non obstat, quia in ea hoc tantum dicitur, quod is qui ex aceruo frumenti accipit vnum modium frumenti, etiam si reliquum totum non accepit, fur est: quia sufficit partem frumenti accepisse. & not. ibi Doct. quod tota res tãgitur, quando pars eius tangitur. ca. vulgaris. & ibi Ioan. de tur. cre. de pœn. dist. j. Sed priuilegium quod conceditur debitori, & de quo hic agimus, nõ loquitur de debitore qui attingit domum, aut ostium domus, sed de eo qui est in domo. Illud autẽ quod est extra ostium, aut clausuram domus, non est in domo. & ideo idem Bal. in l. ceteri. §. itẽ hoc prohibetur. ff. de leg. 1. dicit enim non posse extrahi, qui est in ostio domus; sed non facit mẽtionem illius, qui est extra ostium domus, licet pẽde vel capite suo attingat illud. Quo modo accipiendum erit (ni fallor) quod Bal. ad d. rubric. ff. solu. matr. voluit, videlicet eum qui aliquẽ, in ostio domus existẽtem inuadit, perinde teneri, atque si in domo ipsa eum inuasisset. Eandem putat efferationẽ eius qui in schalis parieti domus incumbentibus, seu appositis, extra domum est: quia & is extra domum esse videtur. Bald. ad l. si fistulam. §. scalas. ff. de seru. vrb. prædio. à quibus tamen in explicatione d. l. plerique Romanus dissentire videtur: Sed Baldi sententia, morib. nostris magis videtur esse probata. Huc quoque pertinet illud, quod consi.

21. incip. Visis scripturis. ver. Non obstat etiā, not. D. Præses Nicolaus Euerardi, quod si ciuitas habet priuilegium, sicut habet ciuitas Middelburgensis, quod mercatores forenses, illic declinantes cum suis nauib. bonis, & rebus, plena gaudere debeant immunitate, ita quod conueniri & molestari non poterunt, pro contractibus prius alibi celebratis; non possunt arrestari in portu dictæ ciuitatis, extra eam, sicut est Armudæ, quia cum talis portus, sit de districtu & territorio ciuitatis, idem iuris est statuendum de eo sicut est, de ipso oppido: iuxta notat. per glos. Ioan. Andr. & Doc. in c. vbi periculū. §. porro. de elect. libr. 6. & ad l. Cæsar. ff. de vectig. & publ. vbi est casus, quia portus insulæ, sunt pars insulæ, vt ibi, & in l. insulæ. ff. de iudiciis. maximè quando mercatores ad ciuitatem illam cum nauibus & rebus suis, declinare non possunt, nisi per talem portum.

Porro autem quod de immunitate ædium 8 diximus in debito fiscali locum non habet. Bald. in lectura antiq. & Iason nu. 28. d. l. plerique. Nam cum fortunas omnes nostras, corpus etiam & vitam Reipu. cui nati sumus, debeamus, bono autem publico pecunia fisci sit, quæ vna, belli, pacis, ocij, negocij, rerum denique quocūque tempore gerendarum neruus est, non iniquum videri debet, si debitor aduersus fiscum non iuuetur. Non est absimile, quod potest quis capi, & ex propria vel aliena 9 domo trahi ad officium publicum assumendum, I iiij dum,

De Jure Sistendi.

dum, ad quod officium deputatus vel assumptus fuit. l. ex omnibus. C. de decurio. libr. 10. Ideoque d. loc. Romanus consultum esse existimat creditoribus, ut debitorem ad officium publicum assumi procurent, & sic egredientem conueniant. Renunciari quoque posse huic priuilegio, verius est, teste Ias. ad d. l. plerique. num. 29. quod (ut ipse ait) fecisse videtur is, qui omni iuris auxilio renunciauit, quomodo quotidie ex usu receptum videmus, rusticos omni immunitatis auxilio renunciare; Versantur quoque nonnulli in ea opinione, & precipue quidem iam d. locis Bald. & Iason, ut existiment debitorem omnino fugituum dictis locis detineri posse.

10 Postremo quemadmodum Rebuffus de priuileg. scho. c. 102. ait in scholis publicis alicuius Academiae, capi aliquem non posse, ut scholadum & tumultus videntur; Ita eadem ratione dici potest, quod in scholis publicis, debitor arrestari non potest, quia scholae in quibus Doctores profitentur, sunt veluti domus propriae studiosorum.

Debitor an eo loco arrestari possit, ad quem à creditore, transigendi causa vocatus est. Cap. 7.

ARGUMENTA.

*Compromisso pendente nihil est innouandum. nu. 1.
Colloquio de transigendo vel componendo durante
nihil creditor aduersus debitorem attentare debet.*

nu. 2.

Saluus